GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:
Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28. franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 45. Joi, 20|8 Iuniu 1878.

Temeri si sperantie.

Brasiovu, 19 Iuniu 1878.

Lucrarile congressului au inceputu. Intre prim'a si a dou'a siedintia s'a facutu o pausa de trei dile, pentru cá representantii mariloru poteri se aiba timpu de ajunsu a se intielege prealabilu asupra puncteloru principale ale cestiunilorn puse la ordinea dilei. Scirile ce se respandescu despre resultatulu conferintieloru dintre representantii diferiteloru state se contradicu fórte si in generalu li se póte dá puçinu crediementu, deórace este sciutu, ca membrii congressului s'au legatu a pastrá secretu despre tóte desbaterile.

Cu tóte aceste trebuie se luamu notitia de totu ce se scrie despre mersulu negotiariloru la Berlinu. Desi se incuie ermeticu representantii poteriloru in sal'a cea mare a congressului, totu mai transpira cate cevasi si in publicu. Afara de acést'a este unu interessu de capetenia alu diplomatiei de a prepará cu incetulu opiniunea publica, dandu-i intre multele sciri false si cate un'a mai corespundietória adeverului.

Intre cestiunile ce sunt a se regulá de congressu pe noi ne intereséza mai multu cestiunea romana. Acést'a, se vede, inca nu a venitu la ordine, ca-ci acuma curgu desbaterile asupra constituirei Bulgariei. Ceea ce a transpiratu inse pana acuma in publicu cu privire la siansele Romaniei este destulu de funestu pentru caus'a romana. „Representantii romani nu voru fi admisi la congressu. Poterile nu sunt dispuse a se oppune seriosu reluarii Basarabiei de catra Russi'a." Eata cuintesenti'a sgomoteloru ce se respandescu astadi in tóte variatiunile prin diuaristic'a europeana.

Déca, feresca Ddieu, aceste sgomote ar fi basate pe realitate, ele nu-'si voru ajunge scopulu, pentru care au fostu latite, de a pregati opiniunea publica europeana la aspr'a lovitura ce i se prepara tocmai acelui micu statu, care a meritatu mai multu cá tóte celelalte recunoscinti'a Europei Nimenea, in care traiesce inca consciiuti'a de dreptu si de morala, nu va poté aprobá o asemenea nedreptate, care ar' fi cu atatu mai flagranta, cu catu ar' primi sanctiunea areopagului europeanu, a celui mai inaltu tribunalu.

Nici un'a din poteri nu are unu interessu atatu de mare, pentru cá drepturile si interessele Romaniei se remana intacte, cá Austro-Ungari'a. Si ce face contele Andrásy in favorulu Romaniei? Cá intotdeauna asia si acuma politic'a s'a este acoperita de unu velu misteriosu. Nici astadi inca nu potemu distinge in catrau gravitéza. Unele sciri ne spunu, ca Bismarck, Andrásy si Siuvaloff se intielegu intre sine, catu se póte mai bine, altele vorbescu de rar'a precautiune, cu care ar' procede ministrulu nostru de esterne façia de Russi'a si de unu comerciu intimu intre densulu si Beaconsfield. Ce se credemu mai antaiu?

Unele telegrame din Londr'a aducu óre-care lumina in intunereculu politicei contelui Andrásy, inse ni'lu aréta pe acest'a intr'o situatiune fórte puçinu favorabila. Diuariulu anglesu „Globe" a publicatu dilele aceste tecstulu unei intielegeri intre Angl.'a si Russi'a, care consuna cu cele 10 puncte cunoscute de mai inainte. Guvernulu anglesu a fostu interpellatu despre acest'a si a respunsu ca memorandulu din „Globe" este autenticu, dér' necompletu.

Se constata prin urmare ca anglesii s'au intielesu cu russii mai inainte, ear' Andrásy, care a totu balansatu pana acuma intre doue scaune este in celu mai mare pericolu de a cadé intre ele de nu-i va ajutá cumva acel'a, a caruia intieleptiune a laudat'o la deschiderea congressului cu cuvinte atatu de elocente, — Bismarck. Cancelariulu germanu se vede ca-si si da mari silintie spre a reimprospetá cumetri'a germano - russa-austriaca. Lordulu Beaconsfield posede inse inscrisulu russescu, care in man'a guvernului poternicei Marei-Britanie valoréza mai multu cá conventiunea dela 4 Aprile in man'a guvernului micei Romanie, si nu-i mai pésa de Austro-Ungari'a. Acést'a nu a sciutu se se intieléga din vreme cu Angli'a si dlui de Andrásy pare ca nu-i remane alt'a, decatu se se arunce earasi in braçiele lui Bismarck si Gorciacoff, déca nu voiesce se remana isolatu.

Eata de ce ne tememu. Amu dori cá se nu fia asia, cá Angli'a se'si fi pastratu tóta libertatea de actiune, cá Austro-Ungari'a se nu fia silita a recurge la bunavointi'a si intieleptiunea cancelariului nordicu. Numai in astu casu s'ar' poté uni aceste doue mari poteri pentru aperarea energica a interesseloru europene, intre cari ocupa primulu locu cestiunea Basarabiei.

Niciodata n'a fostu mai favorabilu pentru marile poteri occidentale momentulu, in care se póta respinge cu succesu periculós'a preponderantia a Russiei la gurile Dunarii si in Orientu, cá acuma. Déca 'lu voru lasá se tréca, anevoie se va mai intórce vreodata. Romani'a in totu casulu va face ceea ce-i impune instinctulu de conservare in dilele aceste de grea cercare. Dupa cumu se constata din tóte partile, romanii sunt decisi a nu cedá de buna voia nici intr'unu casu, nici chiaru atunci, candu congressulu, dupa atatea sacrificii ce ei le-au adusu pe altariulu patriei si alu civilisatiunei, ar' consimti a se rupe o bucata din trupulu tierei loru iubite.

Representantulu Franciei d. de Waddington se fi telegrafatu la Parisu, ca are sperantia, ca congressulu va ajunge la o solutiune pacinica. Se speramu, ca acést'a pace nu va culminá intr'unu actu de cea mai flagranta nedreptate, de cea mai cruda asuprire a unui poporu inteligentu, lealu si vitézu!

Spre caracterisarea politicei nedecise a cabinetului austro-ungaru, citamu din guvernamentalulu „Pester Lloyd" urmatoriulu pasagiu privitoriu la cestiunea romana:

„Cestiunea romana negresitu, ca inca ar' avé unu interessu mai de aprópe pentru noi. Pentru antaiu nu póte fi indiferentu pentru noi, ca óre acea ginte, care — déca s'ar' si afla pentru momentu nu numai materialminte dér' si moralicesce in poterea Russiei — trebuie se formeze mai curêndu séu mai tardiu o stavila naturala in contra elementului slavu, va fi impedecata in desvoltarea, va fi restrinsa in estinderea s'a séu nu. Dér' nu póte fi in specialu indiferenta pentru noi nici cestiunea basarabeana. Nu vomu mai cercetá aci ce este adeveru si ce comedia in protestarile romaniloru cu privire la Basarabi'a si voimu se concedemu, ca ar' fi o nebunia, a incepe cearta cu Russi'a tocmai pentru acést'a singura cestiune, déca altfeliu se voru poté resolvi tóte celelalte in pace si amicitia. De alta parte inse trebuie se concedemu, ca nu potemu remané nepasatori, déca Russi'a va pune peciorulu pe gurile Dunarei si va castigá o legatura teritoriala cu noulu statu bulgaru. Ba, déca ne gandimu mai bine, ni se pare chiaru, ca estinderea Russiei la Dunare este incatuva mai suspitiósa pentru noi, cá estinderea Muntenegrului la tiermulu marii, si ca stabilirea unei comunicatiuni directe intre Russi'a si Bulgari'a este celu puçinu totu atatu de stricatiósa interesseloru nóstre, cá latirea Serbiei spre Bosni'a."

Congressulu.

Despre deschiderea congressului in 13 l. c. se scrie: Poporatiunea din Berlinu implea stradele giuru impregiuru de palatulu cancelariului germanu. La ór'a ficsata pentru deschidere a aparutu mai antaiu in trasura de gala principele Bismarck, care fù viu salutatu de catra publicu. Dupa aceea sosira Siuvaloff, Corti si Launay, Beaconsfield, Salisbury si Gorciacoff cu Oubril. Apoi venira in trasur'a de gala a ambassadei austriace contele Andrásy in uniforma ungurésca si contele Károlyi, ér' dupa ei br. Haymerle. Ultimulu, care a sositu, a fostu ministrulu francesu Waddington. La órele 2 erau toti adunati in sal'a congressului. Toti representantii erau in tienuta mare diplomatica cu decoratiunile loru. Principele Gorciacoff avea pe peptu intre alte decoratiuni si portretulu Tiarului in briliante. Deschiderea a urmatu apoi in modulu descrisu in numerulu trecutu. Vreo 20 minute dupa 2 óre s'a arboratu pe palatiulu cancelariului drapelulu imperiului germanu cá semnu, ca congressulu s'a deschisu.

Secretariatulu congressului e compusu din ministru de Radowitz, consiliarii Bucher, Busch, baron Holstein, secretariulu legatiunei conte Herbert Bismarck si secretariulu dela ambassada contele Mony. Toti secretarii sunt insarcinati cu redigerea processului-verbalu. Secretariatulu a tienutu o siedintia in 14 Iuniu.

Unu corespondentu alu lui „Wiener Tagbl." scrie cu privire la decursulu primei siedintie, ca dupa terminarea formalitatiloru s'ar' fi sculatu representantele Angliei lordu Beaconsfield si ar' fi aretatu, catu de mare este nesiguranti'a in Constantinopolu si ce multe neplaceri si pericule se potu nasce de aci. Acést'a nesigurantia, continua Beaconsfield, vine numai de acolo, ca inaintea portiloru capitalei se afla o armata russésca atatu de mare. Elu propuse apoi, cá congressulu se creeze o distantia mai mare intre armat'a russa si capital'a turcésca. Principele Gorciacoff se fi respunsu la acést'a indata in tonu cam restitu, ca lordulu Beaconsfield ar' voi se departeze trupele russesci din apropiarea Constantinopolei, dér' nu voiesce se scie de nici o concessiune in privinti'a retragerei flotei anglese. Discussiunea era se se inaspreasca in modu fórte periculosu, atunci contele Andrásy ar' fi observatu, ca nefiindu preparata adunarea pentru cestiunea acést'a, se se amane desbaterea asupra ei. Astfeliu prin intervenirea presiedintelui Bismarck s'ar' fi amanatu propunerea lui Beaconsfield pe siedinti'a urmatória.

Mai aprópe de adeveru este inse versiunea, dupa care in prim'a siedintia n'a avutu locu nici o desbatere politica. Dér' si déca s'ar' fi tractatu cestiuni politice nu amu poté aflá inca nimicu, dupa ce s'au legatu toti strinsu a tiené secretu ce vedu si audu in sal'a congressului. Cu tóte aceste cate ceva mai nevinovatu i se va impartasi si publicului impatientu. Asia o cere politic'a. Se dice, ca siedinti'a s'a amanatu pe Luni, pentru ca toti representantii ar' fi aretatu dorinti'a se li se lase catuva timpu pentru conferintie prealabile si ca paus'a de trei dile a avutu de scopu mai cu séma a stabilí o intielegere intre Russi'a si Austro-Ungari'a prin convorbiri intre ministrii acestoru state. In 13 Iuniu sér'a a conferitu pentru antaia óra contele Andrásy cu contele Siuvaloff. In dilele urmatórie s'a continuatu conferinti'a, la care au participatu toti membrii delegatiunei congressuale austriace si russe.

Din partea oficiosiloru nostri se asigura ca aceste conferentie ar' fi avutu unu bunu resultatu si ca Andrásy si Siuvaloff ar' fi ajunsu la o intielegere asupra cestiunei bulgare. Lui „Pester Lloyd" i se telegraféza adeca din Berlinu 16 Iuniu: „Aséra au fostu regulate punctele principale ale cestiunei bulgare intre Bismarck, Beaconsfield, Andrásy si Siuvaloff si a fostu stabilita asupra loru o intielegere, asia incatu in siedinti'a de mane póte incepe discussiunea cestiunei bulgare in congressu". Mai departe i se anuntia totu acelei foi: „Eri au conferitu Bismarck, Beaconsfield si Waddington asupra cererei statetoru mici de a fi

admise la congressu. Françi'a se fi declaratu cu acést'a ocasiune, ca e gat'a a face impreuna cu Angli'a totu ce se póte pentru interessele Greciei, dér' cu privire la constituirea congressului voiesce se se respecte tractatele si traditiunile. Françi'a, care nu e atatu de directu interessata la cestiunea Orientului, se simte chiamata a staruì, cá se se observe cu strictetia tóte formele. Congressulu este compusu din poterile semnatórie si Greci'a nu se numera intre aceste. Déca congressulu voiesce se ié alta forma, trebuie se faca mai antaiu modificatiunile necessarie; Françi'a inse crede, ca va fi mai bine a respectá traditiunile si a se tiené de ele. Siansele stateloru mici stau prin urmare cam reu. — Eri mai avú locu si o discussiune asupra cestiunei basarabene, din care resulta, ca Russi'a in privinti'a acést'a póte se 'si ajunga scopulu, déca in tóte celelalte puncte va satisface cerintieloru Europei."

„P. Ll." are precautiunea a prevedé si casulu, candu scirile aceste ale corespondentului seu „prea bine informatu", nu s'ar' adeveri. „Paditi-ve de a fi insielati de sciri false", esclama corespondintele lui „Neue freie Presse". Este interessantu ceea ce telegraféza acesta despre situatiune: „Greutatile, dice elu, voru veni dela statele cele mici, a caroru sórte este atatu de strensu legata de cestiunea orientala: Greci'a, Romani'a, si Muntenegrulu. Admiterea loru la desbateri, fruntariile ce trebuie se li se acorde, voru fi obiectulu viitórieloru desbateri ale congressului. In ceea ce privesce pe Romani'a s'a negociatu multu intre Russi'a si Angli'a. Retrocederea Basarabiei nu va fi aprobata de Angli'a, dér' se pare a fi promisu de a nu se oppune. Acést'a e cu atatu mai regretabilu din partea unei poteri mari liberale, cu catu e vorb'a de unu punctu de justitia si de o cestiune morala. Déca Russi'a va luá Basarabi'a, apoi acest'a va fi unu actu de cea mai mare marsiavia, pe care a potutu selu véda seculului acest'a.

„Principele Gorciacoff pune o atatu de mare greutate pe Basarabi'a, incatu va sacrificá póte tóte celelalte castiguri ale Russiei pentru dens'a. Elu tiene atatu de multu la densa, fiindu-ca Basarabi'a este ultim'a urma a tractatului de Paris, pe care voiesce se 'lu nimicésca de totu. Din punctu de vedere russescu va fi avêndu póte motive bune; dér' din punctulu de vedere europeanu, elu va comite o mare nedreptate. Este cu putintia, ca elu se fi castigatu pe Angli'a pentru afacerea s'a, acordandu acestei poteri concessiuni mari in alte directiuni; dér' mi se pare impossibilu, ca elu ar' poté se castige pe Austro-Ungari'a si pe Franci'a pentru acést'a. Austro-Ungari'a are unu prea mare interessu de a mantiené libertatea Dunarii si Franci'a trebuie se considere cá unu punctu de onóre aperarea drepturiloru principatului create in anulu 1856. Ori-ce s'ar' intemplá inse, Romani'a pare decisa a nu se supune congressului, déca acest'a va decide retrocederea Basarabiei. Ea se va lasá se fia sdrobita, dér' nu va cede de catu fortiei. Acést'a se scie si de aceea afacerea Romaniei este mai simpathica de catu accea a Serbiei si a Muntenegrului, care voiesce se faca cuceriri, Romani'a nu cere altceva, de catu aceea de a nu fi sfasiata. Se speramu, ca pana la viitórea siedintia a congressului vocea intieleptiunei, a justitiei si a omenirei va reesi se fia ascultata."

Banchetulu datu in onórea lui V. Alesandri.

Aséra a avutu locu banchetulu, datu in onórea marelui nostru poetu Vasile Alesandri, in sal'a Teatrului nationalu. Banchetulu era anuntiatu pentru órele 7 sér'a. Publiculu invitatu inse ocupá foisiorulu inca de pe la 6—6½. Naturalu ca-ci comitetulu anuntiase in programu, ca banchetulu se va deschide cu intonarea „Cantului Latinatatii" de catra unu coru de 300 insi, acompaniatu de orchestr'a dlui Wiest. Si cine óre potea lipsí la acést'a productiune? cine óre din acelu inteliginte publicu, cu implea frumosulu foisioru si mai tardiu salonulu largu alu Teatrului; cine óre, din acea suava cununa de flori alese ale Bucurescioloru, ce impodobiá logile, de susu si pana josu; cine, dicemu, nu era doritoriu, nu erá setosu se auda melodi'a divineloru accente ale lirei „Poetului dela Mircesci", ori — déca egoismulu nationalu nu ne-ar' face prea gelosi de densulu — ale lirei „Poetului Latinitatii"? . . . La órele 7 si cateva minute sosi iubitulu óspe, Vasilie Alesandri. Comitetulu, compusu de dnii: Cretiescu, presiedinte, Dr. Davil'a, primu comisariu, Vasile Boerescu, V. A. Urechia, Esarcu, V. Constantinescu si Gr. Vulturescu, ilu primi in corpore josu la scarile ce conducu in foisioru. Ajunsu susu poetulu nostru fù obiectulu celoru mai sincere manifestari. Toti se grabieau a stringe man'a acelui'a, care insusi a strinsu atatu de multu legatur'a ce unesce gintile latine, prin sublimulu resunetu alu lirei sale, duiosu suspinu alu coloniei romane dela Dunare, si dulce ecou alu suroriloru sale dela Quadalquivir, dela Sein'a si dela Tibru.

Totu ce capital'a avea mai inteliginte, era partasiu la acést'a fratiésca intrunire. Unu marsiu triumfalu anuntià invitatiloru, ca timpulu mesei a sositu. Foisiorulu se puse in miscare. Óspele óspetiloru, condusu de venerabilulu presiedinte si urmatu de multime, coborì treptele si intrandu in sal'a bogatu impodobita cu mari buchete de flori pamentene si cu inalte planti straine din tierile „cu aeru caldu, cu ceriu seninu", luà loculu de onóre in fruntea mesei, ce formá unu gigante tridinte, avêndu la drépta 'i pe venerabilulu presiedinte, pe ministrutu instructiunei, pe dnii B. Boerescu, generalu Florescu si altii, ear' la stanga s'a pe ministri de resbelu si justitia, pe d. Dim. Sturdz'a si alte persóne distinse. Pe més'a, bogatu incarcata, dinaintea poetului, se inaltiá simbolulu poesiei, o uriasia lira de patiseria. O infaçisiare marétia oferiá si scen'a, sub povar'a acelui coru impunatoriu, menitu a intoná „Canteculu Latinului." Óspetii asiediati la locurile loru, unu semnalu se dete, si marele templu alu limbei si alu artei incepù se resune de divinele accente ale bardului, atatu de dulce interpretate de autoriulu operei „Ruy-Blas". Nu potemu aduce destule laude escelentelui choru si orchestrei ce 'lu acompaniá, care a esecutatu atatu de perfectu „Imnulu Latinitatii", si pe care intregu publiculu l'a ascultatu cu o religiósa atentiune, standu in picióre, si aclamandu, la sfirsitu cu entusiasmu pe autorulu seu, óspele superioru alu serei, laureatulu invingetoriu dela Montpellier, nemuritoriulu bardu dela Miresti. In totu timpulu, catu se servi mas'a music'a gardei intoná feliurite piese, ce intramá veseli'a meseniloru.

De odata unu semnalu se dete si óspetii ridicandu-se in picióre, venerabilulu presiedinte Cretiescu, primu-presiedinte alu curtii de cassatiune purtá unu toastu pentru Mariele Loru Domnulu si Dómn'a, si in acelasiu timpu, pentru óspele serbatoritu, Vasile Alesandri. Cuvintele primului magistratu alu tierei fura primite cu vii aclamatiuni. Ministrulu instructiunei publice multiamì presiedintelui, in numele Mariiloru Loru, prin aceste cuvinte:

„Domniloru! In numele Augustului nostru „Domnitoriu, multiumescu onor. presiedinte, cum „si intregului comitetu, pentru urarile ce au adusu „Mariei Sale Domnitoriului.

„Domniloru! Oricandu societatea romana ser„béza triumfulu unei idei, oricandu societatea ro„mana pune hain'a de serbatóre si sacrifica geniu„lui sciintiei, Mari'a S'a Domnitoriulu este de „façia si impartasiesce cu noi sórtea bucuriei si a „fericirei nóstre a tuturoru.

„In comunicarea unoru asemenea nobili sin„tiemente, eu redicu si inchinu paharulu meu in „senatatea, onórea si glori'a neperitória a poetului „romanu, care cu o scanteia, a geniului seu, a lu„minatu parnasulu latinitatii si din acésta lumina „splendida a reflectatu o radia pe dulcea „nóstra Romania! Marire si gloria poetului nostru „V. Alesandri!"

Aceste cuvinte, pronuntiate cu glasu poternicu, provocara o salva de aplause si aclamatiuni. Indata dupa acést'a, Domnulu Vasile Alesandri pronuntià aceste cuvinte, primite cu o viua insufletire:

„Toastulu, care 'mi-a fostu presintatu de d. „presiedinte alu acestui banchetu me onoreaza cu „atatu mai multu, ca este presintatu in numele „dv. si de primulu magistratu alu tierei nóstre.

„Ve multiamescu din fundulu animei, si tot„odata aducu multiamirile mele dlui ministru de „culte, care, in numele Mariei Sale Domnitoriului, „a binevoitu a me felicitá.

„Domniloru, candu amu inaintea mea, im„pregiurulu meu, pe representantii inteligentiei ro„mane, ai sciintiei, ai patriotismului si ai bravurei; „candu privescu de asupra nóstra farmeculu rapi„toriu alu gintei latine; atunci eu dicu o vorba „romanésca: candu Ddieu voiesce, movil'a se face „munte, si Ddieu a voitu se 'si arunce ochii asupra „nóstra!

„Inainte dér', dloru, ca-ci Ddieu este cu noi!! „Redicu acestu toastu la prosperitatea Ro„maniei si la solidaritatea popóreloru de ginte „latina!"

D. ministru de resbelu saluta dupa acést'a pe bardulu „Horei dela Griviti'a," si alu lui „Penesiu Curcanulu," in numele armatei romane, cu aceste cuvinte:

„Domniloru, portu acestu toastu in sanetatea „ilustrului nostru poetu, care a cantatu asia de „bine si cu asia de mare succesu viteji'a armatei „romane.

„Penesiu Curcanulu", „Sergentulu" etc., voru „remané nesterse in anim'a armatei romane.

„Se traiésca iubitulu si marele nostru poetu „Vasile Alesandri!"

D. Alesandri respunse astfeliu:

„Domniloru, sunt fericitu, ca amu cantatu „armat'a romana, si ca ea a intielesu pe iubitoriulu „ei poetu. Astadi, amu fericirea a vedé armat'a „la unu banchetu lipsitu de dusimani, de fóme si „si de miseriile ce au suferitu la banchetulu mor„talu alu lupteloru de peste Dunare. Sunt fericitu „ca la acestu banchetu, potu se ve spunu, ca toas„tulu Dvóstre ilu consideru, cá unu toastu fratiescu, „ca-ci spad'a si lir'a sunt surori. Spad'a inspira „pe poeti si ventulu ei face a vibrá poternicu „córdele lirei, atunci candu ea iese din téca pentru „onórea si neaternarea tierei.

„Astfelu, sunt fericitu si mandru, ca am po„tutu dá armatei nóstre omagiulu, care 'i l-a datu „nu numai tiér'a, dér' Europ'a intréga.

„Redicu dér' acestu toastu in onórea óstei romanesci!"

Dupa aceste toasturi, óre-cumu oficiale, mai urmara cateva, pe cari amu poté se le numimu mai propriu discursuri, si pe cari le damu astadi numai in resumatu, reservandu-ne a le reproduce intregi in numerile viitórie.

Astfeliu fù discursulu cetitu de d. V. A. Urechia, care facù istoriculu conservarei limbei nationale si comparandu cartile romanesci din secolulu trecutu cu aceie ale secolului ce strabatemu, inchinà toastulu seu pentru marele poetu, care a datu tierei sale cea mai importanta carte nationala: poesi'a populara.

D. B. Boerescu, luandu apoi cuventulu, dise, precumu Lucretiu comparase pe ómenii sciintiei si ai literaturei cu alergatorii din anticitate, totu asiá potemu si noi compará pe ómenii nostri de sciintia cu nesce alergatori. Secolele au portatu numele ómeniloru, cari s'au distinsu, astfeliu se numesce secolulu lui Augustu, alu lui Alessandru, alu lui Leonu X, alu lui Ludovicu XIV. Pe Alesandri Romani'a nu'lu considera numai cá pe bardulu ei, dér' cá pe unu poetu superioru, care a lucratu la mersulu civilisatiunei sale, la sporirea ideiloru de sciintia si la desvoltarea unoru idei inalte politice, dandu impulsiune aceloru semtiemente de patriotismu, care facu fal'a natiunei. Elu fiindu nascutu poetu, intrunesce art'a cu sciinti'a, si a lucratu nu numai cá poetu la mersulu ideiloru de cultura si civilisatiune a natiunei, dér' a conlucratu si la o directiune a nóstra politica. De aceea Alecsandri are unu indoiutu meritu. Terminandu, d. Boerescu inchina asemenea toastulu seu in onórea si sanetatea lui Vasile Alecsandri.

D. C. Esarcu atinse apoi cateva idei din cele mai importante. Ds'a a aretatu, ca de aci inainte numele lui Alecsandri ia locu pe lenga numele poetiloru celoru mari ai Europei. Ds'a a aretatu, ca natiunile nu traiescu si nu devinu illustre in lume, decatu prin ómenii sei cei mari, cari sunt pentru densele ceea ce monumentele cele mari sunt pentru orasie. Aceste monumente le anuntia de departe, atrage asupr'a loru privirile tuturoru, le face cunoscute in lume, si strainii din tóte tierile venu cu simpathia spre a le visitá. Natiunile fora ómeni mari sunt cá acele miserabile burgude, cari fia catu de intinse si de populate, dér' neavendu monumente de arta, remanu necunoscute in lume. Ds'a vorbindu in contr'a tendintiei materialiste, ce petrunde societatea si mai cu sém'a junimea nóstra, a consideratu manifestatiunile, ce de pretutindeni se facu poetului Alecsandri, cá o protestatiune in contr'a acestei tendintie. A facutu apologi'a poesiei, inaintea carei'a se inclina astadi tóta tiér'a, ómenii cei mari positivi din tóte partidele 'si-au atrasu atentiunea asupr'a toastului dlui ministru de resbelu, constatandu, cumu forti'a materiala aduce omagiu poesiei si ideei abstracte. Ds'a a aretatu in urma, ca glori'a militara nu se graveza in memori'a generatiuniloru viitórie, decatu prin poeti, cari au cantat'o si imortalisat'o.

D. Dim. Sturdz'a pronuntia dupa acést'a unu discursu, alu carui obiectu erá totu Alecsandri. „O singura gandire, dise ds'a, o singura cugetare domnesce intre noi. Ea este personificata in Vasile Alecsandri." Apoi facù istoriculu interessantu alu

luptei generatiunei betrane, si inchina toastulu in sanetatea lui V. Alecsandri, representantulu generatiunei, carei'a i datorimu independinti'a patriei, reinvierea natiunei nóstre.

Mai rosti apoi d. Dr. Marcovici cateva cuvinte in numele ómeniloru de sciintia, si dupa acestea tóte, in fine d. Vasile Alecsandri, incongiuratu cu iubire si veneratiune de toti mesenii, dise aceste cuvinte, conduse in salve de aplause si aclamatiuni:

„Dloru! A fi poetu, este favórea sórtei; inse „a fi poetu aclamatu, imbraçisiatu in gradulu, „cumu 'mi-a fostu datu mie; a fi poetu, care in „cursulu vietiei sale se fia incoronatu: acést'a este „o favóre din cele mai rari pe lume. Acést'a 'mi „inmandresce sufletulu si me face a fi recompen„satu de tóte lucrarile vietiei mele.

„Acumu, dloru, tóte aceste laude, tóte aceste „cuvinte frumóse, cari au fostu rostite, tóte aceste „simtieminte patriotice, ce esprimati, dati'mi voia „se nu iau din ele de catu o mica parte si cele„lalte se le revarsu catra tiér'a mea, catra Ro„mani'a, ca-ci ei suntemu datori, dloru, cu totu „ce ne bucura si ne intereséza.

„Romani'a a fostu, cá o féta de imperatu „din poveste: perduta in cenusi'a caminului, re„masa in uitare, in catu ea singura se intrebá: „sunt eu óre fata de imperatu? Fivoiu eu óre „suror'a imperateseloru? Dete Dumnedieu si vine „odata geniulu dreptatiei, o ia de mana pe acést'a „fata de imperatu, o preambla pe campulu de res„belu, si o vede ca este démna fiica de imperatu; „asia 'i spune geniulu dreptatii; atunci acésta „fata de imperatu incepe a intielege, ca este de „vitia vechia si atunci se duce se caute palatulu „si famili'a regala.

„Singur'a mea gloria este, ca amu intalnit'o „in cale si 'mi-a ajutatu Dumnedieu de am potutu „se deschidu usi'a palatului. — Acést'a este meri„tulu meu. — Fat'a a intratu in palatu, unu sin„guru cuventu a disu si indata surorele sale au „recunoscutu, dupa chipulu ei celu nobilu si im„peratescu, ca a intratu o sora si atunci tóte au „strins'o in bratie si au disu: de acumu inainte „esti suror'a nóstra si vei fi totu asi'a de susu, „cá si noi.

„Dloru, acést'a este serbatória si bucuri'a „mea cea mai mare, candu astadi vedemu pe fat'a „imperatului in palatulu ei celu vechiu, in famili'a „ei cea imperatésca.

„Revinu acumu la mine, si cá se terminu, „voiu se portu unu toastu colectivu, la toti Romanii, „cari cu ochii tintiti la viitoriulu patriei, sciu a „lasá de o parte dusmaniile!

„Redicu unu toastu D-vóstre, Dloru, cari 'mi „ati facutu o primire atatu de stralucita si tot„odata redicu unu toastu la societatea limbeloru „romane dela Montpellier, care a motivatu acést'a „serbatória nationala, si care a recunoscutu: ca „natiunea romana este démna fiica a Gintei „Latine!"

Sub impressiunea dulce a acestoru cuvinte adunarea se sparse pe la orele $11^1/_2$ ducêndu fiecare cu sine suvenirea unei seri, care nu se da uitarei, dupa cum uitare nu se va dá in veci acelui'a, care a legatu numele seu atatu de strênsu de numele natiunei sale, menita a nu peri nicíodata!.... — („Press'a.")

Discursulu lui Victoru Hugo,

tienutu la centenariulu lui Voltaire.

(Urmare.)

Voltaire a invinsu, Voltaire a facutu resbelulu stralucitu, resbelulu unui'a singuru in contra tuturoru, adica resbelulu celu mare: resbelulu cugetarii in contra prejuditiului, resbelulu pentru celu apesatu in contra apesatoriului, resbelulu bunatatii, resbelulu blandetiei. A avutu gingasí'a unei femei si mani'a unui erou. A fostu unu mare spiritu si o anima imensa Elu a invinsu vechiulu codice si vechi'a dogma. A invinsu pe boerulu feudalu, pe judecatorulu goticu, pe preotulu romanu. A redicatu plebea la demnitatea de poporu. A instruitu, a impaciuitu, a civilisatu. A combatutu pentru Sirven si Montbailly, cá si pentru Calas si Labarre: a primitu tóte amenintiarile, tóte insultele, tóte persecutiunile, calomni'a, esiliulu. A fostu neobositu si nestramutatu. A invinsu violinti'a prin surisu, despotismulu prin sarcasmu, infalibilitatea prin ironia, cerbici'a prin staruintia, nesciinti'a prin adeveru.

Amu pronunciatu cuventulu: s u r i s u, me oprescu la elu. Surisulu e Voltaire. S'o spunemu, domniloru, ca-ci blandetiea e partea cea mare a filosofului, in Voltaire echilibrulu finesce totudeaun'a prin a se restabili. Oricare ar' fi drépt'a s'a mania, ea trece, si Voltaire celu iritatu face totdeauna locu lui Voltaire celu linistitu. Atunci surisulu reapare in acestu ochiu adencu. Acestu surisu e intieleptiunea. Acesstu, surisu o repetu, e Voltaire. Acestu surisu merge cate odata pana la risu, inse intristarea filosofica ilu potolesce. Façia cu cei tari elu e batjocuritoriu; façia cu cei slabi e mangaiatoriu. Elu ingrijesce pe apesatoriu si linistesce pe celu apesatu. In contra celoru mari, batjocure; pentru cei mici, compatimirea. Ah! se fimu miscati de acestu surisu. Elu a avutu luciri de aurora. A iluminatu adeverulu, dreptatea, binele si partea onesta a lucruriloru folositórie; a luminatu interiorulu superstitiuniloru; acele uritiuni e bine se fia vediute; elu le-a aretatu. Fiindu luminosu, elu a fostu fecundu. Societatea cea noua, dorintia pentru egalitate si concessiune si acelu inceputu de fratietate, care se numesce tolerantia, bunavointi'a reciproca, proportionarea ómeniloru cu drepturile, ratiunea recunoscuta de lege suprema, stergerea prejudecatiloru, seninatatea sufleteloru, spiritulu de indulgintia si iertarea, armoni'a, pacea, éca ce a iesitu din acelu mare surisu. In diu'a, negresitu apropiata, in care se va recunósce identitatea intieleptiunii si a clementiei, in diu'a in care se va proclamá amnesti'a, cutezu se afirmu, ca Voltaire va suride, colo, susu, intre stele.

Domniloru, esista o legatura tainica intre doui servitori ai omenirei, cari au aparutu la unu intervalu de optspredíece sute de ani. A combate fariseismulu, a demascá impostur'a, a sfaramá tiraniile, usurpatiunile, prejudecatile, minciunile, superstitiunile, a derimá Templulu, pentru a'lu edificá din nou, adica a inlocui falsulu prin adeveru, a atacá magistratur'a selbateca, a atacá preotimea sangerósa, a luá unu biciu si a goni pe precupeti din sanctuariu, a reclamá mostenirea desmostenitiloru, a protege pe slabi, pe seraci, pe suferinti, a luptá pentru cei persecutati si pentru cei apesati, acest'a e resbelulu lui Isus-Christosu, si care e omulu, care face acestu resbelu? E Voltaire. Oper'a evangelica are cá complimentu oper'a filosofica; spiritulu de mansuetudine a inceputu, spiritulu de tolerantia a continuatu; si-o spunemu cu unu simtiementu de adêncu respectu. Isusu a plansu, Voltaire a surisu; din acea lacrima dumnedieésca si din acestu surisu omenescu e facutu dulcéti'a civilisatiunei actuale.

Dér' óre Voltaire a surisu totudeun'a? Nu. Adesea s'a indignatu. Ati vediutu acést'a in primele nóstre cuvinte. Negresitu, domniloru, mesur'a, reserv'a, proportiunea, sunt legea suprema a ratiunii. Se póte dice, ca moderatiunea ei insesi respiratiunea filosofului. Silinti'a intieleptului trebuie se fia de a aduná intr'unu feliu de siguranti'a senina tóte indoielile, din care se compune filosofi'a. Inse in unele momente passiunea pentru adeveru se redica poternica si violenta, si ea este in dreptulu seu, tocmai cá acele venturi mari, care insenineza. Niciodata, insistu a o spune, nici unu intieleptu nu va resturná acele auguste doue puncte de radiamu ale muncei sociale, dreptatea si speranti'a, si totii voru respectá pe judecatoriu, déca va incarná justiti'a, si toti voru vénerá pe preotu, déca va representá speranti'a. Inse, déca magistratur'a se numesce tortura, si déca biseric'a se numesce inchisitiune, atunci omenirea se uita in façi'a loru si dice judecatoriului: Nu'mi trebuie legea t'a! si dice preotului: Nu'mi trebuie dogm'a t'a! nu'mi trebuie nici rugulu teu pe pamentu nici infernulu teu in ceriu! Atunci filosofulu se redica maniosu si denuntia pe judecatoriu justitiei, si denuntia pe preotu lui Dumnedieu!

Acestea le-a facutu Voltaire. Elu e mare. Ceea ce a fostu Voltaire, am spus'o; ceia-ce a fostu veaculu seu, o voiu spune acumu.

Domniloru, ómenii cei mai mari arareori sunt singuri; arborii cei mari paru mai mari, candu domina o padure; ei sunt acolo acasa la densii. Impregiurulu lui Voltaire e o padure de spirite; acésta padure e secolulu alu optsprediecelea. Printre aceste spirite suntu vîrfuri, Montesquieu, Buffon, Beaumarchais, si intre altele doue — cele mai inalte dupa Voltaire, — Rosseau si Diderot. Acestu cugetatori au invetiatu pe ómeni se rationeze; rationarea buna duce la fapte bune, justiti'a din spiritu devine dreptate in anima. Acesti muncitori ai progressului au lucratu cu folosu. Buffon a fundatu naturalismulu; Beaumarchais a gasitu in urm'a lui Molière o comedia necunoscuta, aprópe comedi'a sociala; Montesquieu a facutu in legi cercetari atatu de adênci, in catu a reusitu a desgropá dreptulu. Catu despre Rosseau, catu despre Diderot, aceste doue nume se le pronuntiamu deosebitu: Diderot, inteligintia vasta si curiósa, anima frageda si insetosiata de dreptate, a voitu se dé notiuni sigure cá basa a ideiloru adeverate, si a creatu Enciclopedi'a; Rousseau a adusu femeiei unu mare servitiu, a completatu pe mama facêndu-o doica, a pusu un'a lenga alt'a pe aceste doue maiestati ale leaganului. Rousseau, scriitoriu elocinte si pateticu, adêncu cugetatoriu, a ghicitu adesea si a proclamatu adeverulu politicu; idealulu seu se apropia de realitate; elu a avutu glori'a de a fi celu d'antaiu in Franci'a, care se se fi numitu cetatianu. Fibr'a civica vibréza in Rousseau; ceea ce vibréza in Voltaire este universala, se póte dice, ca in acestu roditoriu secolu alu XVIII-lea, Rosseau representa pe poporu; Voltaire, mai vastu, representa pe omu. Acesti scriitori poternici au disparutu; dér' ne-au lasatu sufletulu loru, revolutiunea. (Aplause.)

Dá, revolutiunea francesa este sufletulu loru. Ea este emanatiunea loru stralucitoria. Ea vine dela densii; ii gasimu pretutindeni in acésta catastrofa, care a incheiatu trecutulu si a deschisu viitoriulu. In acésta transparentia, care e propria revolutiuniloru, si care lasa se se védia printre cause efectele, si printre rendulu celu d'antaiu rendulu alu douilea, se vede Danton dinderetulu lui Diderot, Robespierre din deretulu lui Rousseau, Mirabeau dinderetutu lui Voltaire. Acesti'a au facutu pe acei'a. (Va urmá.)

Diverse.

(N o u'a P a l e s t i n a) Mare ilaritate a produsu in camer'a ungurésca o propunere a deputatului Victoru I s t o c z y cu „privire la restabilirea imperiului jidovescu in Palestin'a in legatura cu solutiunea cestiunei orientale". Acést'a originala propunere suna in scurtu asia: „Camer'a se declare, ca in casu, candu la solutiunea cestiunei orientale capeteniile jidovimei séu vr'una din poterile europene ar' esprimá ide'a, cá se se faca odata dreptate si poporulni judaicu alungata inainte cu 1800 ani din patri'a s'a devastata, prin aceea, ca se va restabili patri'a s'a multu iubita originaria Palestin'a, fia cá provincia autonoma sub suzeranitatea Turciei, fia cá statu independentu judaicu, astfeliu incatu poporulu evreescu, care in starea s'a risipita de astadi impedeca numai progressulu natiuniloru europene si amenintia civilisatiunea chrestina, se se póta earasi constitui intr'unu statu nationalu in mediuloculu popóreloru rudite semitice si se póta deveni, cá unu nou si poternicu elementu ce este unu factoru alu civilisatiunei in oriintele decatintu — in casulu acest'a camer'a doresce, cá guvernulu ungurescu se influintieze intr'acolo, cá ministeriulu de esterne nu numai se nu se opuna unei propuneri aventuale, cá aceea, dér' se-o sprijinésca chiaru in interessulu europeanu, alu monarchiei si mai cu séma alu Ungariei." — Dlu Istóczy doresce dér' se li se dé catu mai curêndu ocasiune evreiloru a se intórce cu totii in vechi'a loru Palestina. Ce se dica omulu, ide'a e justa. Societatea europeana si ungurii in deosebi ar' scapa de multe calamitati, n'ar mai fi cestiune evreiésca nici in Romani'a... Cu tóte aceste deputatii au primitu propunerea s'a cu risete. Istóczy inse le dice: „Dloru, de comunu ómenii ridu numai in doue casuri, candu e vorb'a despre lucruri de nimicu, séu despre unu lucru atatu de momentuosu, incatu mintea loru nu 'lu póte cuprinde la prim'a privire. Unu asemenea lucru este si cestiunea ce v'o propunu, si pentru cá se ve convingeti, ca si poporatiunea e de parerea acést'a, ducetive si intrebati pe alegatori in acele comune unde evreii ruinéza pe poporu (Noue risete)." — Suntemu curiosi cumu va mai motivá d. Istóczy propunerea s'a, candu va veni la ordinea dilei, mai cu séma amu voi se scimu cumu 'si inchipuiesce densulu modulu de realisare alu „grandiósei" sale idei. Candu voru plecá evreii in vechi'a Palestina se duca si miliónele loru cu sine? Déca le voru luá ce va mai remané in Ungari'a? Ce se va intemplá cu datornicii evreiloru, fivoru ei liberati de datoriile loru? Acestea sunt cestiuni totu de aceeasi dimensiune colossala cá si ide'a dlui Istóczy, ar' fi numai de doritu cá se se desbata si resolveze inainte de a se sparge congressulu!

(S i n o d u l u e p a r c h i a l u a r a d a n u,) avendu in vedere traganarea ce sufere organismulu bisericescu gr.-or. in functiunea sa pentru netienerea congressului natiunalu bisericescu de atat'a timpu si neregulat'a tienere a consistoriului mitropolitanu, a alesu o comissiune spre a se presintá — dimpreuna cu alta deputatiune alésa deja spre acestu scopu si la Caransebesiu — la Esc. S'a mitropolitulu din Sibiiu, pentru a se consultá despre causele reului si pentru a luá tóte mesurile posibile spre delaturarea lui, — membrii comissiunii s'au alesu dnii: Iosif Belesiu, dr. Paulu Vasiciu si Nicolae Zigre. S'a constatatu, ca in decursulu anului 1877 fondulu bisericescu a crescutu cu 7144 fl. 19 cr., fondulu scolariu a scadiutu cu 445 fl. $10^1/_2$ cr., fondulu pensionalu a crescutu cu 1356 fl. 76 cr. S'a votatu bugetulu epitropiei fonduriloru comune, in sum'a de 4430 fl. In siedinti'a din 29 Aprile s'a votatu bugetulu anului 1878, si anume alu consistoriului in sum'a de 10,740 fl., pentru scopuri de caritate crestinésca s'a destinatu 200 fl.; bugetulu instructiunii din diecesa s'a votatu in suma de 20,006 fl., mai adaugêndu-se 200 fl. pentru premiarea invetiaceiloru din scólele poporale; éra bugetulu consistoriului aradanu s'a staveritu la 8570 fl. In urma

s'a constatatu, ca fundatiunea „Elen'a Ghib'a Birta“ astadi se urca la 48,935 fl, 2 cr. Apoi sessiunea sinodului se incheiă. Aceste estracte le facuramu dupa „Biseric'a si Scól'a“ din Aradu.

(Sinodulu eparchiei Caransebesiu) — precum ni se scrie de acolo — s'a intrunitu si in anulu acest'a la terminulu prescrisu si in 7 siedintie a terminatu tóte lucrarile sale. Dintre obiectele de mai mare insemnatate amintimu: sistemisarea catedrei de alu treilea professoru pentru institutulu pedagogicu infiintiatu la 1876, apoi sistemisarea salariului unui invetiatoriu pentru cantarile bisericesci si tipiculu preotiescu si cantoralu la ambele institute — teologicu si preparandialu; s'a votatu absolutoriu epitropiei fondurilorn comune dieceseloru Aradu si Caransebesiu pe 1876, éra consistoriului din Caransebesiu pe 1876 si 1877, stabilindu-se totodata si bugetele acestora pe anulu curentu, ér' pentru dieces'a Caransebesiului si pe 1878, s'a esmisu o comissiune spre a conlucrá la mitropolia pentru delaturarea pedeceloru ce s'au ivitu contra intrunirii congressului nationalu bisericescu; s'au decisu mai multe alte afaceri bisericesci, scolari si fundationale, — de regretatu este inse ca s'a stersu stipendiulu pana acumu votatu in toti anii pe sém'a unui candidatu de professura pentru a poté studeá la vr'o universitate din tierile esterne, cu deosebire in Germani'a. In fine adaugemu, ca Pré Santitulu parinte episcopu diecesanu Ioanu Popasu, in urm'a acestui votu totusi n'a rechiamatu din Germani'a pe tinerulu deja tramisu acolo pentru completarea studieloru sale, ci — maranimosu cá totdeaun'a — a binevoitu a-i incuviintiá din pung'a sa si mai departe stipendiulu anualu de 500 fl. („Famili'a“)

(Censur'a profesorala) a depusu de curêndu la universitatea din Clusiu dlu Ioanu Lazariciu, professoriu preparandialu in Dev'a. I gratulamu cu atatu mai vertosu, ca-ci dlui este primulu, care s'a cualificatu si a depusu censur'a si din limb'a si literatur'a romana, dandu astfeliu unu esemplu demnu de imitatu tuturoru romaniloru, cari cercetéza universitatile din Clusiu si Pest'a, la cari, cumu scimu, sunt sistemisate si catedre de limb'a si literatur'a romana. Amu dori numai, cá dlui Lazariciu se i se ofere in pracs'a s'a viitoria catu mai multa ocasiune de a poté desvoltá si aplicá cunoscintiele sale pe terenulu literaturei romane.

(Galbeni eftini.) In Szilágy-Nagyfalu (comitatulu Selagiu) pe mosi'a baronului Bauffy a datu lucratoriulu Andrea Mihailu sapandu preste o óla plina cu galbeni. Elu a luat'o si a ascuns'o in siopronulu lui Mihaiu Dani. Fetiti'a de optu ani a acestuia, jucandu-se pe acolo, a descoperitu comór'a si banii stralucitori i-au placutu atatu de multu, incatu ia luatu cu sine la scóla si i-a impartitu intre baiati. Unele piese intrara si in manile catorva fii ai lui Israile, cari indata cunoscura pretiulu jucarieloru. Iute si degraba mersera cativa din parintii acestora speculanti practici din casa in casa, unde credeau, ca se afla baiati de scóla si cereau dela ei monetele galbine, dandu-le in schimbu bonbóne, ceruse, carticele de caligrafia si alte obiecte de aceste scumpe. Deregatori'a, aflandu de acést'a a facutu cercetare, dér' n'a potutu aflá mai multu de 56 bucati din cele 198, cari se dice, ca erá in óla. Speculantii fiindu trasi la respundere, sustienura, ca n'au cunoscutu valórea moneteloru de auru. Aceste sunt din anulu 1702 pana 1778 si se afla acuma depusi la tribunalulu din Zilah. Ce eftini fura galbenii in Szilágy-Nagyfalu se póte vedé si din aceea, ca „numismaticii“ susnumiti au cumperatu de pe la baiati 36 bucati cu cate 7 cr., ér' 3 bucati cu cate 1 cr. C'unu pretiu atatu de eftinu nu se póte capetá aurulu nici in Californi'a, se adeveresce dér' din nou proverbiulu: „Extra Hungariam non est vita!“ „H. Z.“

(Espositiunea din Paris.) Numerulu intrariloru a fostu in 10 Iuniu apróре de 200,000. S'au incassatu asia dér' vreo 170,000 franci in acea di. Cifr'a acést'a intrece pe cea mai mare din 1867, care s'a urcatu peste 172,000 visitatori pe di. Siahulu Persiei se afla acuma in Paris, unde 'si petrece fórte bine. Presiedintele republicei in facutu in 10 l. c. o visita la Grand-Hotel unde locuiesce. Intrevederea a duratu unu cuartu de ora. Dupa aceea Siahulu Nazar-Eddin a mersu la espositiune. Siahulu calatoresce incognito si ambla acuma in haine civile. Maresialulu-presiedinte a datu in acea di in palatulu d'Elysée unu prandiu mare in onórea I. S. archiducelui si archiducesei Rainer si a archiducelui Victoru de Austri'a. Intre cei invitati a fostu si br. Rothschild.

Sciri merunte din Romani'a. Sambata a fostu primitu de Domnitoriulu cu ceremonialulu indatinatu tramisulu estraordinariu alu regelui Italiei d. baronu Fav'a, care a inmanatu M. S. cordonulu Anunciadei. — Vineri d. V. Alecsandri a dejunatu cu Domnitoriulu si Dómn'a in Cotroceni. — „R. L.“ afla, ca repausatulu C. D. Popovici, a lasatu 1500 galbini pentru cladirea unui localu de scóla primaria in Craiov'a. — Aceea-si fóia ne spune, ca tifusulu in capitala e in decrescere, der' ca in loculu lui graséza acuma, cu deosebire in suburbi'a Isvorului, frigurile. — Lui „L'Orient“ i se scrie dela Brail'a, ca acolo se astépta multe trupe; s'au preparatu provisiuni pentru 10,000 ómeni, cari venu de peste Dunare, cumu se dice, spre a se intórce in Russi'a. 380 carutie de provisiuni au plecatu spre Bucuresci. Dela Bolgradu se scrie: P'aci trecu necontenitu trupe multe. Vreo 2500 russi au trecutu de 3 dile pe aci mergêndu parte spre Bucuresci, parte in Dobrogi'a, de unde se retragu cu incetulu trupele, cari au fostu in resbelu. Se transpórta totodata multe provisiuni spre Bucuresci. Dela Gilav'a se semnaléza o miscare generala a trupeloru russe. Trupele facu neintrerupte esercitii. Recrutii se instruéza cu-o vigóre ne mai pomenita. — Se scrie „Rom. Lib.“ din Cahulu: Banditulu Grozescu, spaim'a acestui judetiu, care era prinsu la Galati, a scapatu din manile soldatiloru, cari 'lu escortau si si-a reinceputu meseri'a cu-o indouita barbaria. In nóptea spre 28 Maiu a ranitu pe primariulu comunei Hanaseni, care'lu urmarea cu-o potera de strajeri nearmati. — Banditulu grecu Nic. Gr. Pokris, scapatu din arestu, s'a prinsu in orasiulu Buzeu, de notariulu comunei Tîntesci. — S'a conferitu marea cruce din ordinulu „Steu'a Romaniei“ dloru Comunduros, primu-ministru alu Greciei si T. Delyanis, ministru de esterne. Crucea de comandoru a aceluiasi ordinu s'a datu colonelului Wellesley, fostu atasiatu militariu alu Angliei pe lenga cuartirulu generalu russu. — Cetimu in „Curierulu-Balassanu“: In urm'a propunerei dlui Gusti, consiliulu comunalu alu Iasiloru a otaritu cá strad'a sft. Ilie, care duce la universitate, si in care s'a nascutu illustrulu poetu, va primi numele de „Strad'a Alecsandri“. Asemenea a mai votatu 5000 franci pentru facerea bustului poetului, care se va depune in aul'a Universitatii si i-a conferitu cetatiani'a de onóre. — Totu acelu diuariu ne spune, ca o representatiune teatrala anuntiata pentru Luni avù indoitulu scopu de a aduce tributulu poetului laureatu si de a se face din produsulu ei portretulu marelui bardu alu Romaniei. Acestu portretu se va pastrá cá amintire in foisiorulu Teatrului celui mare din Iasi. Programulu contiene piesele: „Imnulu Romaniei“ de D. Gusti intonatu de tóte corurile din Iasi si acompaniatu cu, organu apoi unu mare tablou alegoricu infaçisianda „Incoronarea poetului“ „Penesiu curcanulu,“ hora dedicata lui V. Alesandri, in fine piesele teatrale „Petr'a din casa“ si „la Turnu-Magurele“ de d. Alesandri. —

Incunosciintiare. — „Auror'a“, societate de imprumutu si pastrare in Naseudu va tiené adunare generala in 14 Iuliu 1878 st. n. in locu Nasseudu. Obiectele: Raportulu directorelui, casariului si comissiunei censuratórie, primirea si demissiunea membriloru apoi pertractarea altoru propuneri, aducênde de consiliu. — Consiliulu administrativu.

Sciri ultime telegrafice.

Berlinu, 18 Iuniu. Medicii imperatului germanu facu impartasirea publica, ca o insenatosiare totala a imperatului nu se póte asteptá decatu dupa unu timpu mai indelungatu, fiindu inca a se invinge multe pedeci.

Intre delegatii austriaci, anglesi si Siuvaloff avú locu astadi o conferintia insemnata in privinti'a Bulgariei. Mane Mercuri la 2 óre se va tienea trei'a siedintia congressuala. „K. Z.“

Berlinu, 17 Iuniu. Siedinti'a de adi a duratu dela 2 pana la 5 óre dupa ameadiu. Gorciacoff a luatu parte la ea.

Vien'a, 18 Iuniu. Evreii agitéza din respoteri pentru a aduce inaintea congressului cestiunea israelita, cerendu cá evreiloru se li se dé in Romani'a drepturi egale cu ceilalti cetatiani.

Publicatiune.

Prin comissiunile de assentarea cáiloru (remonta), ce se voru infiintiá in urm'a preainaltei ordinatiuni, se voru cumpará cai de calaritu si de povara in urmatóriele orasie, si in dilele mai josu insemnate, anume:

Sibiiu,

in **22** si **23 Iuniu** a. c.: 29 cai de calaritu si 80 cai de povára.

Clusiu,

in **22**, **23** si **24 Iuniu** a. c.: 25 cai de calaritu si 100 cai de povara.

Bistritia,

dela **22** pana inclusive **25 Iuniu** a. c.: 188 cai de povara.

Cohalmu,

in **22** si **23 Iuniu** a. c.: 100 cai de povara.

Odorheiu-secuiescu,

in **22** si **23 Iuniu** a. c.: 100 cai de povara.

Pentru cá p. t. proprietari de cai se póta pune la dispositiune caii loru apti pentru scopuri militari, se publica, precumu urméza, calitatile ce se receru:

1. Caii trebuie se fia in potere si in stare buna. —

2. Trebuie se fia de o constructiune indesata si de o potere insemnata pentru povara.

3. Se nu fia sub mesur'a minimala de 148 centimetri.

4. Caii de calaritu se nu fia mai betrani de 10, cei de provara se nu fia mai betrani de 12 ani, si nici unii nici altii mai tineri de 4 ani.

5. Caii de calaritu la munti se voru luá si sub mesur'a minimala, si anume cu o mesura de 147 centimetri, déca voru avé ó calitate speciala necessaria pentru acestu scopu.

6. Incatu pentru garanti'a de defecte, precumu la:
„galca“ (glandula);
„muci si suspinu in 15 dile“;
„la capchiu“;
„verme“;
„intiepenire“;
„albétia si lunatecu in 30 de dile“;
se observa, ca erariulu c. r. la casu de atari defecte se va folosí de dreptulu provenitoriu din garantia, si caii atacati de aceste defecte se voru da proprietariloru indereptu pe lenga replatirea din partea acestor'a a pretiului cumperarei.

7. Pretiulu cailoru va fi, precumu urméza: pentru unu calu de povara 120 pana la 150 fl. v. a.; pentru unu calu de calaritu de munte pana la 300 fl. v. a.

Domnii proprietari, séu si negutiatori de cai sunt invitati a-si maná caii, cari corespundu conditiuniloru mai susu dise, naintea comissiuniloru de assentare, pentru cá scopulu de o intetita cumparare se se póta ajunge catu se póte mai curendu.

Localitatea, unde are se lucreze comissiunea de assentare, este de a se intrebá la autoritatea comunale.

1—3 Dela comand'a c. r. militara in Sibiiu.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 19 Iuniu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	62.95	Oblig. rurali ungare .	76.—
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	65.90	„ „ Banat-Timis.	77.50
Losurile din 1860 .	113 75	„ „ transilvane .	—.—
Actiunile bancei nation.	845.—	„ „ croato-slav.	78.25
„ instit. de creditu	234.20	Argintulu in marfuri .	102.40
Londr'a, 3 luni .	117.25	Galbini imperatesci .	5.59
		Napoleond'ori . . .	9.40
		Marci 100 imp. germ. .	57.85

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.